

Aswoensdag, een oproep

Bij het opleggen van het askruisje kunnen twee verschillende woorden klinken: "Bekeert u en geloof in het Evangelie" of "Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren". Deze laatste horen we minder graag. We worden herinnerd aan het tijdelijke en

voorbijgaande, aan het vergankelijke. En we zijn dan toch wel wat meer dan 'stof'? maar ook die andere oproep is niet zomaar naast ons neer te leggen. "Bekeert u" Zijn we dan nog niet bekeerd? Ja en nee. Ja, in de zin dat we in God geloven en met Christus proberen te leven binnen Zijn kerk. Nee, in de zin, dat we dat altijd beter kunnen doen dan tot nu toe. Niet beter in de een morele zin. Christen-zijn is niet allereerst een goed mens zijn die goede daden doet. Christenen, wij, willen mensen zijn die Christus kennen en Hem proberen te volgen en te verkondigen. Daarom volgt ook 'geloof in het Evangelie', dus gelooft in Jezus Christus.

We vinden het misschien geen prettige tijd van het kerkelijk jaar. Dat is goed. Stel je voor dat we jubelend zouden vasten, boeten doen, biechten en alles voor anderen overhebben! Dat zou een beetje ongeloofwaardig zijn. De Veertigdagentijd is een serieuze tijd, een sobere en zelfs een wat sombere tijd. We proberen onszelf wat te ontzeggen, omwille van God en het delen met de naaste die wel wat meer kan gebruiken. Maar we zijn ook uitgenodigd ons in het lijden van de Heer te verdiepen. Omdat hier antwoorden liggen op veel vragen die het leven ons kan stellen. Tenslotte is het een tijd waarin we de wijzende vinger op onszelf richten. Verbeter de wereld, begin bij jezelf. Verbeter de lokale Kerk, begin bij jezelf. We wensen elkaar een vruchtbare Veertigdagentijd toe.

Pastoor Smith